

РЕШЕНИЕ

№ 1423

гр. София, 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-13, в публично заседание на четИ.десети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Владимир Вълков

при участието на секретаря Весела Хр. Станчева
като разгледа докладваното от Владимир Вълков Търговско дело №
20211100901772 по описа за 2021 година

Предмет на разглеждане са искове с правно основание чл. 76 ал. 1 т. 1 от Закона за марките и географските означения, отменен понастоящем (ЗМГО - отм.), чл. 76 ал. 1 т. 2 ЗМГО - отм., чл. 76 ал. 1 т. 3 ЗМГО - отм. и чл. 76 ал. 1 т. 4 ЗМГО, разделени от предходно образуваното т.д. № 1430/2019 г. за самостоятелно разглеждане.

Ищецът Л.Ю. А/С – Дания твърди да е притежател на индивидуална триизмерна марка на Европейския съюз, регистрирана под номер 000050450, а ответникът „М.***” ООД внесъл стоки – разновидности на детски конструктори общо 10 568 комплекта, декларирани при режим за допускане за свободно обращение с митническа декларация № 19BG002002010399R6/24.06.2019, които били задържани с разписка за задържане № 01411342/27.06.2019 г. в Териториална дирекция Северна Морска, сред които конструктори, идентифицирани в исковата молба като № 1 и сериен номер **11163**, конструктор № 2 и сериен номер **11170**, конструктор № 4 и сериен номер **11158**, конструктор № 5 и сериен номер **11234**, конструктор № 6 и сериен номер **11185**, конструктор № 7 и сериен номер **11233**, конструктор № 8 и сериен номер **11165**, конструктор № 9 и сериен номер **11169**, конструктор № 10 и сериен номер **11187**, конструктор № 12 и сериен номер **11161**, конструктор № 13 и сериен номер **11159**, конструктор № 14 и сериен номер **11162**, конструктор № 16 и сериен номер **11188**, конструктор № 17 и сериен номер **11186**, конструктор № 18 и сериен номер **SY965A**, конструктор № 19 и сериен номер **2017-13** и конструктор № 20 със сериен номер **11184**. Твърди се изобразените фигури върху опаковката на конструкторите и съдържанието на внесената стока да са много сходни с регистрираната от ищеца триизмерна марка, която смята да се е превърнала в емблематичен елемент за играчките Л.. Вещото лице Е.М. също отбелязва, че „Л. човечето“, е най-разпознаваемия артикул на Л.. Ищецът поддържа да е налице висока степен на сходство между използваните от ответника изображения и играчки, водещо до

вероятност за объркване на потребителите с оглед възможността да свържат предлаганата от ответника стока с регистрираната от ищеца марка, довело до нарушаване правата на ищеца върху притежаваната от него търговска марка. Ищецът твърди, регистрираните от него марки да се ползват със защита спрямо последващо регистрираните от ответника промишлени дизайни, под които предлага идентична или сходна стока с предлаганата от ищеца. Искане се да бъде установен фактът на нарушение, ответникът да бъде осъден да преустанови нарушението, да бъде постановено изземване и унищожаване на конструкторите, ответникът да заплати обезщетение на имуществени вреди, произтичащи от неполучено лицензионно възнаграждение като се претендира сума в размер на 1000 лв., разгласяване диспозитива на решението за сметка на ответника в два всекидневника и в часови пояс на телевизионна програма с национално покритие, ответникът да заплати разходите за съхраняване на конструктори 10548 броя комплекти, индивидуализирани с митническа декларация № 19BG002002010399R6/24.06.2019 с получател ответника и да са задържани с разписка за задържане № 01411342827.06.2019 г. в Териториална дирекция Северна Морска в размер на 892,50 лв. за периода от задържане на стоките до 23.07.2019 г., включително и ответникът да заплати разходите за унищожаване на конструкторите в размер на 6000 лева.

В отговор по исковата молба от името на ответника „М.***“ ООД се оспорват предъявените искове. Признава, че е вносител на процесната стока като твърди да е закупена в Китай от търговец на едро. Възражава, че ищецът не е използвал регистрираната триизмерна марка повече от пет години. Еwentуално твърди изобразените картини (сцени), надписи и човечета на конструкторите да са защитени от притежаваните от ответника промишлени дизайни и да се различават от марката на ищеца предвид изобразяването им с облекло, оборудване, а в някои случаи и указан пол. Оспорва визираните от ищеца като съответстващи си елементи в дизайна на кутиите и на елементите на обектите - конструкции с номера 18 и 19 да са с доминиращ характер, а дори и да е налице визуална прилика между триизмерната марка човече на ЛЕГО и отразеното човече в конструктор обект 19. Поддържа и теза, че за средния потребител на процесната стока е характерно завишено внимание поради изключително голямото разнообразие на предлаганите на пазара конструктори. Противопоставя довод, че като вносител, а не производител на стоките, ответникът няма контрол върху компонентите, опаковки или каквато и да било част от производствения процес, включително не е възлагал производството на процесните продукти, за да носи отговорност за твърдяните нарушения на търговската марка. Твърди и ищецът да не е възразил срещу заявените от ответника промишлени дизайни, а регистрацията им счита да го определя като добросъвестен и овластен да внася процесните конструктори на територията на Република България, съответно да ги използва в търговската си дейност.

Досежно претенцията за преустановяване на нарушението оспорва да е извършвал такова. На търсеното обезщетение за пропусната полза ответникът противопоставя възражение, че претендираната сума не съставлява закономерно увеличаване на имуществото на ищеца, нито реализиран от ответника приход поради задържане на стоките на митницата. Еwentуално оспорва претенцията по размер с довод, че меродавна следва да бъде цената на стоката на едро. Оспорва да дължи и разходи, свързани със съхранението на стоките с довод, че заплащането им пряко произтича от неправомерното им задържане по инициатива на ищеца. Еwentуално счита, че разходите следва да бъдат съотнесени към конкретни обекти, по отношение на които

би било установено нарушение.

Ответникът оспорва да дължи и разноси за унищожаване на стоките с довод, че такива не са направени, а законът не допуска да бъдат предполагаани.

Искът за разгласяване на решението за сметка на нарушителя се оспорва с оглед довода за липсващо в случая нарушение.

В съдебно заседание по съществото на спора процесуалният представител на ищеца – адв. С. от САК смята за доказано, че минифигурката, възпроизвеждаща марката е използвана активно чрез огромен обем продажби на стоки, съдържащи тази фигурка, интензивна реклама и широко медийно присъствие. В резултат на това смята фигурката за емблематична за предприятието на ищеца и еднозначното ѝ свързване именно с „Лего“ и неговата репутация. Застъпва теза, че предприятието на „Лего“ включва цяла корпоративна група, която не е юридическо лице и се представя под наименование „Лего Груп“. Смята, че потребителят не се интересува кой от участниците в групата е юридическия собственик, а единствено от връзката с предприятието на „Лего“. Поддържа, че изображенията на фигурките върху кутиите на внесените от ответника конструктори и съдържащите се в тях фигурки съдържат всички основни формообразуващи елементи на триизмерната марка – цилиндрична глава, трапецовиден торс, правоъгълни масивни крака, леко свити в лактите ръце. Смята, че понеже триизмерната марка дава защита на формата, използваните различни цветове и допълнителни аксесоари не заличават факта на нарушението. Твърди, че съществува реален риск когато потребителите видят тези фигурки в продуктите на ответника да решат, че стоките произхождат от „Лего“ или от икономически свързани с „Лего“ предприятия, още повече и предвид паралелното им използване с марката „Бела“, имитираща марката на „Лего“. Претендира 1/5 от стойността на сторените разноси по т.д. № 1430/19 г.

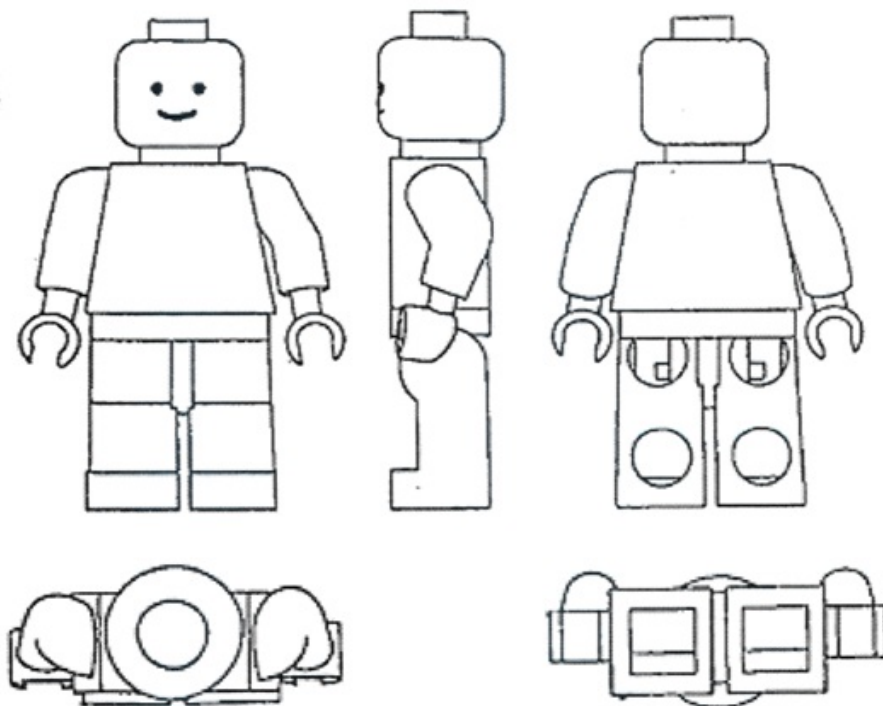
Процесуалният представител на ответника – адв. Й. оспорва иска. Поддържа теза, че законът изисква търговската марка да бъде използвана по начина, по който е регистрирана, а евентуални отклонения следва да са несъществени. Смята за недоказано, че регистрираната марка е била използвана с довод, че представената минифигурка няма нищо общо с триизмерната марка на ищеца, която се твърди да е нарушена. Твърди, че представените във видеоклиповете и в рекламите човечета са с индивидуално определен външен вид, с пол, с лице, с различни дрехи, с аксесоари, облечени и цветни, което смята за значително различаващо ги от регистрирания знак. Оспорва се и да е доказана връзка между ищеца „Л.Ю.“ и „Лего Груп“, под чието наименование са рекламирани фигурките като смята, че за потребителя тези понятия звучат съвсем различно. Позовавайки се на заключението на тройната съдебно-маркова експертиза поддържа теза, че оцветяването и придадените различни роли на изобразените фигурки съществено изменят тяхната визия спрямо триизмерната марка. Навежда довод, че триизмерната марка не е минифигурка, а указаните в нея цилиндрични форми съществено се отличават от изобразените минифигурки.

Като обсъди наведените в процеса доводи с оглед събраните по делото доказателства, преценени по реда на чл. 235 ГПК, съдът намира следното:

Настоящият състав приема, че в контекста на дължимата обосновка в съдебното решение и спецификата на настоящия спор, концентриран върху изображение и начина за неговото възприемане и неизбежният в тази насока субективизъм при интерпретацията, наложително е онагледяване на оспорените в процеса знаци. В хода на администриране на производството обаче се установи, че внедрената ЕИСС не е в

състояние да възпроизведе документ, съдържащ изображения. Предвид тази липсваща функционалност очертаният интерес може и следва да бъде обезпечен чрез препращане към онагледените изображения в приложен към решението електронен документ, съставляващ неразделна част от решението, а в настоящия да бъде указана привръзката.

Страните не спорят, а и от доказателствата се установява регистрирана на 18.04.2000 г. на името на ищеца триизмерна марка под номер EUTM 000050450 - 3D за стоки и услуги в това число и от клас 28 МКСУ - Игри, играчки, а именно:

Няма също така спор, а и доказателствата позволяват еднозначен извод, че с контейнер ВМОУ6796242 на 23.06.2019 г. на митнически пункт BG002002 пристанище Варна Запад с митническа декларация № 19BG002002010399R6/24.06.2019 г. са декларирани за режим допускане за свободно обращение 20 разновидности на конструктори в това число и процесните.

При тези факти от правна страна съдът съобрази следното:

По иска с правно основание чл. 76 ал. 1 т. 2 ЗМГО (отм.)

Търговската марка осигурява на притежателя си изключителна възможност да представя на пазара и отличава от конкурентите определена стока или услуга посредством регистриран знак. В този смисъл марката е белег за произход на стоката. Реализацията на очертаната възможност се обезпечава от задължението на всеки друг оператор на пазара да се въздържа от използване на знаци, създаващи опасност представяната от тях стока или услуга да бъде свързана с марката, а оттам и с нейния притежател. В контекста на необходимия баланс между очертаната защита и принципа на свобода на движение на стоки, основан на стопанска инициативност и обезпечаващ лоялната конкуренция съображение 24 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз търговската марка (наричан впоследствие Регламента) утвърждава **реалното използване** на регистрирана марка като условие за противопоставяне на защитения

знак на идентичен или сходен знак за конкурентна стока по начин, предпоставящ объркване на потребителите досежно произхода на стоката. В тази връзка и нормата на чл. 127 параграф 3 от Регламента предвижда възможност при търсена защита срещу нарушение ответникът да противопостави възражение за липса на реално използване на процесната марка към момента на предявяване на иска за защита. В случая искът за защита на марката е предявен на 23.07.2019 г. Нормата на чл. 18 от Регламента определя като неразумен срок на бездействие при оползотворяване на потенциала на търговската марка период от пет години, освен ако не са налице основателни причини за неизползването. Следователно противопоставеното възражение предполага да бъде установено в процеса, че процесната марка не е използвана в периода 22.07.2014 г. – 23.07.2019 г. Преценката следва да бъде направена при съобразно критериите за отмяна на търговската марка. Както е имал повод да посочи Съдът на Европейския съюз меродавно при изследване факта на реално използване е *считаното за обосновано в съответния икономически сектор използване за поддържане или създаване на пазарни дялове в полза на защитените от марката стоки или услуги, естеството на тези стоки или услуги, характеристиките на пазара и обхвата и честотата на използване на марката* (срв. дело C-668/17P т. 41), което маркопритежателят дължи да докаже.

Съгласно съображение 25 от Регламента при използване на марка на ЕС под форма, различаваща се от формата, под която тя е регистрирана, по елементи, които не променят отличителния характер на марката, предоставените права се запазват, независимо от това дали марката е регистрирана и под формата, в която била е използвана. В тази насока и нормата на чл. 18 параграф 1 буква „а“ от Регламента приравнява на използване на марката представяне на стоката под знак, различаващ се от регистрирания, когато знакът запазва отличителния характер на марката, т.е. възможността за отграничаване на предлаганата под тази марка стока от останалите. Съгласно чл. 4 от Регламента знакът може да се изразява и в **специфична форма на стоката**. Следователно очакваното ефективно използване на защитен знак не е ограничено до графично представеното изображение при регистрация на марката, а обхваща и всички материализирани и или изобразени триизмерни фигури, позволяващи идентифицирането им със защитения знак. Ответникът определя използваните в рекламните послания фигурки като съществено различаващи се от регистрираната марка, поради което и предмет на анализ наличието на отличителните елементи на марката в използваните знаци през изследвания период. Съгласно постоянната съдебна практика критериите за преценка на отличителния характер на марки, състоящи се от външния вид на самата стока, не се различават от критериите, приложими към останалите категории марки (вж. Решение на Съда от 22 юни 2006 г. по дело Storck/CXВП, C-24/05 P, Recueil, точка 24 и посочената съдебна практика).

Както сочи и тройната експертиза утвърден критерий за присъща отличителност е **значително отклонение от нормите и обичаите на сектор. Нетипично за очакванията на потребителя решение** привлича внимание и лесно се запомня. Това придава присъща отличителност на знака. Затова и този критерий е определящ при регистрация на марката предвид и утвърденото разбиране, че поначало *средните потребители нямат навик да предполагат какъв е произходът на стоките,*

изхождайки от тяхната форма или формата на тяхната опаковка в отсъствие на какъвто и да било графичен или текстов елемент, и в резултат може да се окаже по-трудно да се установи отличителният характер на такава триизмерна марка, отколкото този на словна или фигуративна марка (Решение на Съда от 7 октомври 2004 г. по дело Mag Instrument/CХВП, C-136/02 P, Recueil, стр. I-9165, точка 30, Решение от 12 януари 2006 г. по дело Deutsche SiSi-Werke/CХВП, C-173/04 P, Recueil, стр. I-551, точка 28 и Решение от 22 юни 2006 г. по дело Storck/CХВП, C-24/05 P, посочено по-горе, точка 25).

С факта на регистрация обаче присъщата отличителност бива призната, а и понастоящем той не подлежи на изследване (арг. от чл. 127 параграф 1 от Регламента). В контекста на допустимата вариантност при използване на марката отговорът на въпроса дали е налице бездействие за упражняване на произтичащите от предоставената защита права налага идентифициране на отличителните, съответно доминиращи елементи в марката с възпроизведените при рекламните съобщения и то с оглед възможността отделен отличителен елемент или съвкупност от такива да създадат у релевантния потребител впечатление, че представяните стоки произхождат от ищеца или икономически свързано с него лице.

Понеже спецификата на триизмерния знак произтича от особеностите на формата, меродавни са единствено формообразуващи елементи (макар и да не е нормативно утвърден, този термин позволява идентифициране на относително обособена част посредством присъщия за триизмерното изображение обем). Макар и на изследване да подлежи марката в нейната цялост, за тази преценка от полза е и разглеждането на всеки от съставните елементи на триизмерния знак (решение от 07 май 2015 г. по дело C-445/13 P, т. 106 и цитираната практика). В тази насока настоящият състав приема за наложително да анализира относително обособимите елементи, доминиращи в представата на релевантния потребител и функционалната връзка между тях. Ето защо освен общия образ на защитения знак, създаващ впечатление за стилизирано човече, облечено в скафандър, съдът възприема приема за отличителни следните относително обособени съставни елементи: глава с цилиндрична форма и заоблен горен и долен ръб, торс с форма на пресечена четириъгълна пирамида, леко свити в лактите ръце, обособена връзка между ръката и дланта (формиращо впечатление за горна дреха), Т-образен масивен ханш, леко раздалечени един от друг паралелепипедни крака с нетипично закръгляване в горната им част.

Както е имал повод да посочи Съдът на Европейския съюз анализът на марката предполага разкриване на съществените характеристики на знака без компетентният орган да е ограничен от графичното изображение, а включително и евентуалното словесно описание на марката (решение от 10 ноември 2016 г. по дело C-30/15-P, т. 46). Този анализ именно е наложителен за идентифициране въздействието на знака върху потребителя, което няма как да бъде ограничено до очакваното от заявителя на марката впечатление. В цитираното решение изрично е разгледан и въпросът за оценка функционалността на триизмерния знак и то с оглед възможността от нея да бъде извлечена съществена характеристика. При съобразяване на този подход настоящият състав споделя извода на вещите лица, че показаните на схемата форма на дланите, съответно изобразените отвори в задната част на краката и на ходилата са относими не към формата, а онагледяват типична за фигурката функционалност - да се свърже с други елементи от конструктора.

По правило елементите, обслужващи функционалността на стоката биват лишени от качеството отличителност, освен ако наличието им не осигурява разпознаваемост на

марката. В тази насока и СЕС изрично допуска свързан с функционалността елемент да обуслови разпознаваемост на стоката (така изрично С-48/09, т. 40). В обхвата на правораздавателната си компетентност СЕС утвърждава недопустимост чрез осигурената от марката защита да бъде ограничена конкуренцията посредством “узурпиране” на техническото решение (С-48/09, т. 45). Същевременно обаче изрично е посочено, че *би било неподходящо да се откаже регистрацията като марка на дадена форма на стока само с мотив че има функционални характеристики. Чрез думите „изключително“ и „необходима“ посочената разпоредба гарантира, че отказът за регистрацията се отнася единствено до формите на стоки, които само материализират техническо решение, поради което тяхната регистрацията като марка действително ще затрудни използването на това техническо решение от други предприятия* (С-48/09, т. 48). В тази насока именно еднозначно е утвърдено разбиране, че няма основание за отказ, ако формата на съответната стока включва значителен нефункционален елемент, като например декоративен или оригинален елемент, който изпълнява важна роля в разглежданата форма (С-48/09, т. 52). При тези съображения настоящият състав приема, че макар и с функционално предназначение, изобразеното и идентифицирано от вещите лица тройна експертиза като второ стъпало на главата не губи, а напротив - утвърждава отличителността на главата в цялост като самостоятелен формообразуващ елемент. В тази насока няма основание за игнорирането на т.нар. “второ стъпало”.

В контекста на признатата възможност за вариантност при използване на марката представянето ѝ по начин, некомпрометиращ отличителния ѝ характер, удовлетворява изискването за присъствие на пазара. Затова и **меродавно не е точното възпроизвеждане на регистрирания знак, а създаването общо впечатление от използваните знаци.** Ето защо настоящият състав приема за незначителна се явява всяка промяна в представянето, която не препятства възможността релевантният потребител да възприеме представената под съответния знак стока като произхождаща именно от притежателя на марката и/или свързани с него лица. **Достатъчно е потребителят да свързва марката с разпознаваем на пазара оператор като без значение остава дали потребителят знае точното юридическо наименование на маркопритежателя.**

Както бе посочено вече елементи, относими към функционалността на материализиращата марката фигурка, не се ползват с отличителност. Мобилността на краката и ръцете на фигурката е израз на функционалност (демонстрира възможност на играчката), поради което и представената фигурка “в движение” не компрометира идентификационната функция на формообразуващите елементи. Доколкото акцентът при триизмерната марка пада върху формата, без значение остава липсващото изрично указание при регистрацията за мобилността на краката и ръцете.

Дори да се приеме, че разположението на относително обособените елементи е от значение, за разлика от вещите лица тройна експертиза съдът приема, че различното разположение на краката и ръцете спрямо торса се включва в допустимата от правилата вариантност при представянето ѝ. На допустимата вариантност следва да се отдадат и

предполагаемите функционалности с оглед естеството на фигурката. Регистрираната марка, олицетворяваща стилизирано човече. Движението на краката и ръцете е присъщо за такава детската играчка, а следователно и очаквано от потребителя. Затова и различното местоположение на тези елементи спрямо означеното при регистрацията на марката не формира самостоятелна отличителност, за да компрометира произтичащата от формообразуващите елементи.

Дори хипотетично да се приеме застъпената от тройната експертиза теза, че от гледна точка идентификационния потенциал на регистрираната триизмерна марка знакът следва да очертава и възможност за промяна в местоположението на отделните елементи от цялостна фигура, настоящият състав приема за достатъчна в тази насока индицията. Графично изобразеното разграничаване на ръцете и главата от тялото на фигурката предпоставят еднозначен извод, че са отделни елементи. Заоблената форма на краката в горната им част предвид и онагледените в задната част отвори, разположени в една равнина със задната част на торса, но с дъно на различно ниво, а и при видимо по-големия диаметър на главата в сравнение с височината на краката (срв. изгледите отгоре и отдолу) обосновават еднозначно впечатление за възможност тези елементи да променят положението си. Закръгляването на краката в горната част освен че дава индикация за възможно тяхно движение, доколкото е нетипично, допринася за отличителността и на този елемент. След като движението е изводимо от онагледените очертания и очаквано предвид естеството на стоката, няма основание да се смята, че указаното при регистрацията разположение на формообразуващите елементи (представящо фигурка в статично положение) отразява самостоятелен отличителен елемент за регистрираната триизмерна марка.

Понеже определяща при триизмерния знак е формата, без значение остава и различното оцветяване на изобразените фигурки в сравнение с регистрирания знак включително и изобразеното лице. Специфичното оцветяване е средство за персонализация на фигурките, което, както сочат и вещите лица, е обичайно за представената чрез знака стока – играчка. Относитими към персонализацията на играчката са и допълнителните атрибути. При все че оцветените фигурки се различават от изображението на защитения знак, оцветяването не е в състояние да заличи отличителния характер на формообразуващите елементи, очертаващи графично изобразената форма.

По изложените съображения възможната вариантност при използване на марката предполага идентифициране и анализ на произтичащите от регистрираната марка отличителни елементи дори и да не я представят в цялост. Необходимо, но и достатъчно е възпроизведените елементи да създават вероятност потребителите да свържат представяната стока с регистрираната марка. Степента на тази вероятност е право пропорционална от присъствието на марката на пазара. Широкото ѝ разпространение формира спомен за фигурката, който предпоставя идентификация на показаното със специфичната форма и марката дори и част от елементите да не са

видими.

Разрешаването на спора между страните налага идентифициране на начина за оповестяване на марката на пазара, средство за което е възприемане на обективирани към минал момент изображения. При утвърдената форма на документиране на процесуалните действия законът предвижда огледа като средство за приобщаване сред доказателствата по делото констатациите на съда досежно движима вещ (чл. 204 ал. 1 ГПК). Присъща за това процесуално средство е възможността от материалния носител на информация да бъде извлечено нейното съдържание. На очертаните специфики отговаря и записът макар и при известна специфика – информацията не произтича от външния вид на материалния носител, а предполага извличането ѝ посредством техническо средство. Нормата на чл. 204 ГПК не определя реда за осъществяване на огледа, а единствено очертава неговата цел – събиране и проверка на доказателства. Гражданският процесуален кодекс за разлика от Наказателния процесуален кодекс не дефинира вещественото доказателство, но в контекста на прогласения с чл. 121 ал. 2 от Конституцията на Република България и нормата на чл. 5 ГПК следва да се разбира в същия смисъл – на оглед подлежи всеки предмет, който отразява фактически данни, допринасящи за изясняване на значими за спора обстоятелства дори и когато извличането на информацията изисква използване на помощни средства.

От извършения оглед на представения по делото компакт диск се установяват създадени аудиовизуални произведения на различни езици, представящи всички очертани вече отличителни елементи на минифигурката през периода 2015 – 2019 година. Към доказателствата са приобщени и отчети, изходящи от трети на спора лица, за реализирани множество рекламни кампании през процесния период. Приобщени са и каталози за същия период, в които също са онагледени фигурки, съдържащи очертаните вече отличителни формообразуващи елементи. Както бе посочено вече без значение остава различното оцветяване на фигурките в сравнение с регистрирания знак, придадени им атрибути или разликата в разположението на краката и ръцете (указващо на възможна функционалност на фигурката). Всички тези елементи не променят указаните вече отличителни елементи на триизмерната марка, а в обхвата на допустимата вариантност представят стоката в съответствие с придадената специфична роля на конкретната игра или играчка.

Неоспорените финансови отчети сочат на еднозначен извод за значителни инвестиции и трайно увеличаване през годините присъствие на марката „Лего“ на пазара на играчки. Макар и да не е определящо, отчетените приходи и то от пазари в държави членки на Европейския съюз сочат за значителен пазарен дял на марката „L.“. При все че документите не позволяват идентификация на относителната тежест на триизмерната марка, връзката ѝ с указаното наименование сочи на осезаемо присъствие на пазара. Представените печатни материали – статии от вестници в различни държави по случай 40-та годишнина от създаване на минифигурката са показателни за ролята на триизмерната марка при утвърждаване на марката „L.“.

Фактът, че в рекламните кампании минифигурката се свързва с продукция на „Лего груп“, а и отразеният текст в част от снимките определя като притежател на марката „L. group“, съответно фактурите сочат на сделки, осъществени от „Лего Систем А/С“ остава без правно значение. Още в исковата молба ищецът сочи да е част от корпоративна група, а в тази насока ответникът не е въвел възражение, което пък освобождава ищеца от задължението да провежда пълно доказване. Същевременно прави впечатление, че както наименованието на групата, така и всички посочени юридически лица съдържат думата „L.“. Този общ елемент обосновава извод за

свързаност между различните правни субекти. За икономическата обвързаност сочат и неоспорени финансови отчети на Л.Ю. А/С за периода 2014-2017 г., отразяващи значително превишение в стойността на вземания към предприятия в група.

Законът лишава от защита право, което не се упражнява ефективно, но не ограничава неговия титуляр при подбора на начина, по който да осъществява търговската си дейност. В контекста на свободата на стопанска инициатива **притежателят на защитен знак е свободен да прецени дали да оперира самостоятелно на пазара, да предостави правата другиму или да обедини ресурси и усилия с други стопански субекти.** Понеже правото върху търговска марка е призвано да гарантира на потребителя произхода на представяната под марката стока (решение от 21 февруари 2013 г. по дело C-561/11, т. 49). Предпоставка за това е присъствие на пазара на определената при регистрацията и представяна под защитения знак стока. След като защитата на марката не е самоцел, а признато от закона средство за обезпечаване участието на пазара, без значение остава, че ищецът не е афиширал своите права върху марката. Подобно усилие е и безсмислено при очертания с исковата молба организационен подход - разпределени ресори от дейност на различни правни субекти, обединени под едно наименование и насочени към постигане на обща цел - участие на пазара за детски играчки под това наименование. Затова и предпочетената от ищеца форма на реализация правата върху марката съвместно с други стопански субекти напълно удовлетворява очертания вече критерий. Ето защо осезаемото присъствие на триизмерната марка под груповото име "L." е достатъчно, за да създаде впечатление за връзка между процесната фигура и марката "L."

Съвкупната преценка на тези обстоятелства формира еднозначен извод, че през целия изследван период марката е използвана по придаденото ѝ с регистрацията предназначение – да поддържа и разширява пазарния дял в сектора игри и играчки, мотивиращо съда да приеме възражението на ответника за неоснователно.

При достигнатия извод за неоснователност на възражението за липса на реално ползване на марката за период от пет години преди датата на предявяване на иска за защита, налице са предпоставките за изследване на твърдяното нарушение. Съгласно чл. 17 от Регламента действието на марките на ЕС се урежда единствено от неговите разпоредби, а нарушението на правата върху марката е предмет на регламентацията от националното право аналогично на нарушението на права върху национална марка и при отчитане на установените с Регламента специални правила. Както бе посочено вече произтичащите от марката възможности за нейния притежател се обезпечават от задължението на всеки друг оператор на пазара да се въздържа от използване на знак, съдържащия на който припокрива или наподобява отличителните елементи в защитения знак и да води като резултат до объркване на „средния потребител“, който се смята за относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен при избора на стоки. Съгласно чл. 73 ал. 1 от Закона за марките и географските означения от 1999 година, отменен понастоящем, но действал към датата на твърдяното нарушение, недопустимо е използването в търговската дейност на знак, по начин, гарантиран от закона за притежателя на търговска марка, без съгласието на последния. Форма на използване на марката по смисъла на чл. 13 ал. 2 т. 3 ЗМГО (отм.) е и вносът на стока, която съдържа знаци или означения, идентични с или сходни на марката за идентични стоки без съгласието на притежателя на марката. При това положение за факта на нарушение без значение остава кой е произвел и опаковал процесната стока, съответно дали ответникът има или няма участие в тази дейност. По дело не се спори, че той е вносител на процесната стока.

Търговското качество на ответника и обема на стоката позволяват еднозначен извод, че вносът е осъществен в рамките на търговската дейност на ответника. Следователно, налице е и този елемент от фактическия състав на нарушението.

Вещите лица са единодушни, а и от събраните по делото доказателства се установява, че процесните стоки се квалифицират като „игри и играчки“, за какъвто вид стока (клас 28) е регистрирана и процесната марка, придаващо им качеството идентичност.

Ответникът оспорва изобразените на опаковката фигурки да са сходни на защитения знак. Това налага сравняване на изображенията при отчитане и на спецификите на марка, обективизирана във форма на стоката.

Съдът споделя дефинирания от вещите подход за анализ, налагащ изследване на общото впечатление от изображението, но при отчитане на указаната вече възможност за вариантност. В този смисъл нарушение е налице не само при точно възпроизвеждане на графичното изображение на триизмерната марка, а и когато използваните знаци, отразяват отличителни формообразуващи елементи, създаващи впечатление за връзка с регистрирания знак. С други думи предходно очертаните критерии за възможно вариантено ползване на марката са приложими и при изследване факта на неправомерното ѝ използване.

Съдът споделя достигнатия извод от единичната съдебно-маркова експертиза за установени идентичност съответно сходство между марката и изобразените знаци на опаковката на процесните конструктори. Вещите лица от тройната съдебно-маркова експертиза обосновават извода си за различие между конфликтните знаци с онагледена подвижност на крайниците при липсваща индикация за шарнири, които да предполагат такава при регистрация на марката, никоя от опаковките не съдържа изображение на стилизираното човече съгласно марката като освен във формата на главата идентифицират разлика и в разстоянието между краката на изобразените на опаковката фигурки, съответно че „не всички човечета имат трапецовиден торс“, „нито едно няма открита цилиндрична глава“, „нито едно не е усмихнато“, а отделните елементи не са свързани в указаната при регистрацията форма, пречатващо и прилагането на утвърдения в практиката подход за оценка на марката в нейната цялост. Тези съображения не са убедителни.

Настоящият състав приема, че материализираната фигурка освен признатата отличителност при регистрацията ѝ към датата на твърдяното нарушение се ползва и от висока популярност в това число и на българския пазар. Това обстоятелство не се оспорва от ответника, а се потвърждава и от обсъдените вече доказателства за използването на марката през периода 2015-2019 г. Макар и поначало формата на стоката да затруднява средния потребител да я свърже с определен търговец, както бе посочено вече трайно афишираната връзка между специфичната минифигурка и наименованието L. обосновава придадената от процесуалните представители на ищеца емблематичност на защитения знак за предлаганата стока. Значителното присъствие на пазара поражда и завишена вероятност за свързване на спорния знак с марката дори и при видимост само на част от отличителните формообразуващи елементи. Достатъчно

е видимата част от елементите да позволява свързване на изображението с марката, като липсващата информация се компенсира от предходно формираната представа за цялостната фигурка.

Вярно е, че защитеният знак е различен от материализиращата го стока, включително и при визуалното ѝ изобразяване върху процесните кутии. Както бе посочено обаче, смисълът от съществуване на марката е очертаната идея да бъде материализирана и представяна на пазара. Затова и характерно за триизмерната марка е, че тя се използва чрез самата стока, а в процесния случай – играчка минифигурка на стилизирано човече, съставляваща елемент от представяни различни игри. В тази насока настоящият състав приема, че ефективната защита на правото на марка налага да се държи сметка за две специфични нейни проявления – 1) **задължението на конкурентите да се въздържат от използване на защитения знак или сходен нему** при представяне на своите стоки или услуги и 2) **правото на маркопритежателя да извлича максимална полза от защитения знак**. Тази специфика в най-голяма степен се откроява при триизмерната търговска марка.

Регистрацията на марката е призвана да информира конкурентите на маркопритежателя за намерението му да представя на пазара определени стоки и услуги под **детайлно представен знак**. Очакваното спазване на правилата за лоялна конкуренция и вменената от правилата отговорност при нарушаване правото на марка – опасността от загуба, предпоставят завишено внимание у икономическите оператори при подготовка и организиране на тяхното участие на пазара. Оттук произтича очакването всеки търговец да се увери, че планираното включване в пазара няма да засегне защитени права на притежателя на марка. В тази насока разумно е да се очаква и че полагайки дължимата грижа включително към собствения си интерес, икономическият оператор ще проучи както пазара, така и наложените му от регистрационния режим ограничения при представяне на конкурентна стока.

Понеже обезпечената възможност се изпълва със съдържание едва при ефективно участие на пазара – представяне на заявена при регистрацията стока под защитения знак, наложително е отчитане и на спецификите на този икономически сегмент. Ако подробното графично представяне на знака осигурява предвидимост за конкурентите за запазената за маркопритежателя визия на марката, адекватното присъствие на пазара предполага съобразяване с неговите правила. В тази насока и законът изрично регламентира възможност за представяне на стоката във вариантност на знака при условие, че промяната съхранява отличителността при общото впечатление от марката. Затова и понеже търговската марка е призвана да въздейства върху пазара – да съхрани или развие пазарния дял на притежателя на марката, логично е да му бъде призната и възможност да я адаптира към присъщите потребности на икономическия оператор и в крайна сметка да привлече вниманието на потребителите. Затова и при избрана форма

за представяне на стоката, единствено меродавни са онагледените при регистрацията съществени формообразуващи елементи. Възпроизвеждането на отличителните и/или доминиращи формообразуващи елементи на триизмерната марка обуславят вероятност за объркване у потребителя, предвид опасността да свърже предлаганата стока с притежателя на марката или да повярва, че тя се предлага от свързано с него лице.

Понеже марка е призвана да представи икономическия оператор на пазара, меродавно е въздействието на знака върху релевантния потребител **към момента на вземане на решение за закупуване на стоката**. Затова и сравнението следва да се ограничи до типичните прийоми за предлагане на конкретната стока на пазара. Обичайно е детските играчки и в частност конструкторите да бъдат предлагани в запечатана опаковка. От наличните по делото конструктори, с изключение на конструктор със сериен номер 2017-13, се установява да се предлагат в непрозрачна опаковка като съдържанието им става достъпно след нарушаване на опаковката. Това определя достъпа до съдържанието като нетипична форма за представяне на стоката. В процеса нито се твърди, нито се установява да е утвърдена различна практика на пазара за конкретния вид играчки. При тези съображения съдът приема, че съдържанието става достояние на потребителя едва след като изборът е бил направен или касае момент, следващ меродавния в случая. Следователно съдържанието на конструкторите и в частност наличните в тях разглобени минифигурки не са годни да послужат за необходимото сравнение. Ето защо преценката следва да бъде извършена по отношение наличните по опаковките знаци, обичайно възприемани като представящи и съдържанието на кутията. Съдът дължи да осигури възможност на страните да подкрепят поддържана по спора теза с допустими доказателства, а едва по същество да се произнесе досежно нормативната ѝ обосновка. Предвид формирания извод безпредметно остава изследването на заключението на вещите лица в частта, сравняваща сглобени фигурки от съдържанието на конструкторите.

Процесните конструктори под общо наименование (серия) **MY WORLD** са онагледени както следва:

Сериен номер	Изображения
11169	
11170	

SY965A	
2017-13	

Всяка от кутиите съдържа изображения на стилизирани човечета, притежаващи пет от очертаните шест отличителни елемента, а именно: торс с форма на пресечена четириъгълна пирамида, леко свити в лактите ръце, обособена връзка между ръката и дланта, формиращо впечатление за горна дреха, леко раздалечени един от друг паралелепипедни крака с нетипично закръгляване в горната им част. Вместо с отразената в защитения знак в цилиндрична форма със заоблен горен и долен ръб, главата е оформена като паралелепипед, наподобяващ квадрат (кубична форма според тройната експертиза). Това несъответствие обаче не е съществено. Освен с оглед значителния брой на припокриващи се отличителни елементи - четири от общо пет, паралелепипедът е присъщ за тематично обособената серия. Използваната форма е типична за играта MINECRAFT, предоставяща възможност за игра в различни светове. Играта е достъпна на английски език в интернет, а следователно и за целевата група, за която е предназначена – децата включително и в България, съответно е позната и за родителите, адресати на търговското послание. Оттук следва, че при използването на наименованието на серията „MY WORLD“ различната форма на главата не създава отличителност на фигурката, а очаквана от потребителите специфика в играчката, постижима именно чрез нейната персонализация. Вариантност във формата на главата, изводима от специфичната роля на фигурката, се установява и при конструктори със серийни номера 11159, 11161 и 11165. Това обаче онагледява възможната и разумно обоснована вариантност, а не придава отличителност на фигурките със специфично представени глави спрямо графично представения и защитен триизмерен образ. Оттук логично следва и вероятността за свързване на идентифицираните от вещите лица тройна експертиза отлики със спецификата на конкретно представената игра, с произтичащата от това опасност да свържат предлаганата стока именно с ищеца.

По изложените съображения настоящият състав не споделя достигнатия от вещите лица извод за различие между онагледените на опаковката, съответно видимата форма на играчката с каталожен номер **2017-13** и регистрираната от ищеца триизмерна марка.

Дори да се приеме, че „кубичната глава“ не се явява допустима вариантност на марката, припокриването на останалите формообразуващи елементи води до висока

степен на сходство със защитената марка, пораждаща опасност за объркване на потребителите, в която насока съдът споделя заключението на вещото лице Велянова.

Както бе посочено вече представянето на фигурките в динамика (различно положение на ръцете и краката спрямо тялото) не засяга очертаните формообразуващи елементи. Понеже различната позиция на крайниците не създава самостоятелна форма, а демонстрира функционалност, представените изображения по-скоро предпоставят свързването им с марката. Без значение остава посоченото при защита на заключението предходно осигурена защита на мобилността на фигурката чрез патент с изтекъл срок на защита. Както е имал повод да утвърди в практиката си СЕС връзката между марката и патента е от значение и следва да бъде направена и служебно от компетентния орган, но доколкото оценява същностните характеристики на триизмерната марка и в частност доколко заявената форма се ограничава до материализиране на техническото решение. Времево ограничената защита на техническото решение обезпечава развитието на техниката и конкуренцията, но не изключва произтичащото от триизмерната марка право на нейния притежател да представя стоката си под регистрираната форма, включително и да я утвърждава от гледна точка на функционалност било то и показана с погасен патент.

Ищецът се позовава на нарушение, изразяващо се в използване на изобразени фигурки върху процесните кутии с игри тип „конструктор“, които са различно оцветени, преобладаващо представени в динамика – извършват различни операции и оборудвани с различни пособия, съответно частично онагледени – без крака, представени атрибути или частично закрити от други елементи, както следва:

Сериен номер	изображения при серията <i>NINJA</i>
11158	
11159	

11161	
11162	
11163	
11165	

Сериен номер	Изображения от серията SPIDER HERO		
11184			

11185	
11186	
11187	
11188	

Сериен номер	Изображения при серия BATLEADER
11233	

11234	
-------	--

Освен изложените вече съображения за допустима, а в случая и наложителна вариантност на триизмерната марка, за да изпълни в максимална степен възложената ѝ икономическа функция, следва да се отбележи и че при необходимото изследване за създаденото общо впечатление у релевантния потребител наложително е да се държи сметка за видимите отличителни и доминиращи елементи. Идентифицираните и описани различия от вещите лица тройна съдебно-маркова експертиза не създават различно общо впечатление. Нито едно от тях не е относимо към **формата**, която именно е защитена с триизмерната марка. Както атрибутите, така и оцветяването осигуряват адаптиране на фигурката с типичната за игрите роля на играчката. Типични за процесната марка са нехарактерната форма на торса, масивния Т-образен ханш, леко свити в лактите ръце при видимо стеснение в китката, онагледяващо връхна дреха, паралелепипедни крака с нетипично закръгляване в горната им част са изобразени на всички кутии.

Фактът, че върху кутиите има изобразени и фигурки, които се различават от защитената форма, не изключва припокриването в очертаните отличителни елементи на представените върху кутиите изображения. Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост не съдържа придаденото ѝ в писмените бележки на адв. Й. и адв. Й. указание за несъществено изменение. Понеже оцветяването не влияе върху формата, посоченият пример не сочи на изменение, за да бъде обсъждана неговата същественост в указания вече смисъл.

Аналогично стои и въпросът с частично представените статични фигури - без крака или при ограничена от онагледени атрибути видимост на цялостните елементи от фигурката. Видимата цилиндрична форма на главата и различното оформление подкрепя впечатлението за персонализация на фигурките, а не създава принципно различно общо впечатление, за да обоснове различие с произтичаща от това невъзможност за връзка между изобразените фигурки и марката на ищеца. С оглед очакваната от потребителя персонализация добавените атрибути не формират самостоятелен отличителен белег.

Вече стана дума, че отличителната функция на марката отпада при съществена промяна в използвания знак знака. Липсващата информация за краката не заличава идентификационния потенциал на видимите формообразуващи елементи и особено на специфичния трапецовиден торс и Т-образен ханш. Предвид и мястото, на изобразяване на статичните фигурки - в долния край на лицевата страна на кутията, липсващите им крака не сочат на промяна, още повече, че фигурки, привличащи внимание с идентичното си оцветяване, са показана и пълния си ръст - с крака, било то и в динамика. Аналогично стои въпросът и с частично закритите елементи от фигурката. Припокриващите се елементи пораждат разумно обосновано впечатление за представени идентични фигурки в различни ситуации, а не обосновават различие във формата.

Дори хипотетично да се приеме, че спецификата на търговската марка налага да се държи сметка за показаната фигурка в статично положение, такива именно са

изобразени върху странична повърхност от кутията с изключение на конструктор сериен номер **SY965A** и **2017-13**. Това позволява възприемане на изобразената фигурка в цялост от потребителя, за когото, бидейки разумно наблюдателен, е нормално да огледа кутия, чиято лицева страна е привлякла вниманието му, за да разбере какво е нейното съдържание. Настоящият състав приема, че в контекста на повдигнатия спор не е ограничен от избора на конфликтния знак, а е овластен да цени доказателствата в контекста на търсената защита. Страничните изображения са онагледени общо и по серии както следва:

Изображения при серията NINJA	
Изображения при серията MY WORLD	
Изображения при серията SPIDER HERO	
Изображения при серията BATLEADER	

Преценката за възможността релевантния потребител да възприеме статичните фигурки следва да се прави в контекста на твърдяното нарушение. В случая то се свързва с внос на стока. Физическият контакт с кутията обуславя видимост и на всички страни на опаковката. Дори да бъде споделено предположеното от вещото лице Ш. ограничение на достъпа на потребителя до страничните стени на кутиите при предлагане на стоката в интернет, физическият досег до кутиите е гарантиран с оглед

правото на потребителя при дистанционна продажба да прегледа стоката и да се откаже от нея. Ето защо и евентуално ограниченият от търговеца достъп до различните стени на кутията при онагледяване на стоката бива компенсиран от нормативно регламентирана възможност за потребителя да прецени дали отговаря на очакванията му. Оттук следва и обективната възможност включително при такава форма на продажба решението за придобиване на стоката да се повлияе от изобразеното върху опаковката съдържание без оглед на обстоятелството къде то се намира. Затова и застъпеното мнение при защита на заключението на тройната експертиза за меродавност единствено на лицевата част на кутиите не може да бъде споделено. В случая изобразените фугури на страничната стена на кутиите онагледяват всички формообразуващи елементи на триизмерната марка при серията **SPIDER HERO**. Останалите серии онагледяват пет от шестте формообразуващи елементи. Макар и частично закрити главите на фигурките, показани в различни позиции на тялото при серията **NINJA**, онагледяват цилиндричната ѝ форма. Макар и невидимо второто стъпало то логично може да се свърже с известния му функционален характер, онагледен чрез поставените различни атрибути при визуално съпоставими глави. Както вече бе посочено припокриването в пет от шестте формообразуващи елементи при марката обуславя съотнасяне на видимата разлика във формата на главата при серията **MY WORLD** към персонализация на фигурките, от където следва и възможността за свързването им с триизмерната марка. Аналогично стои въпросът и за изобразените фигурки на страничната стена на кутиите при серията **BATLEADER**.

По изложените съображения съдът приема, че стока, представена посредством изобразени на опаковката фигурки, припокриващи всички или значителна част от специфични за регистрираната марка формообразуващи елементи обосновава идентичност, съответно висока степен на сходство и създава вероятност за свързване на стоката с притежателя на марката - ищеца.

Ответникът се позовава на регистрирани дизайни, които смята да му дават право да използва изображенията върху опаковката на кутиите. Регистрацията, на противопоставените дизайни е извършена при действието на Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността, който обаче изрично признава приоритет пред регистриран дизайн на Общността на предходно осигурена защита на търговска марка (срв. съображение 31). Това решение логично следва и от принципно различния обект на защита - такава е призната на външния вид на даден продукт или на видима обособена негова част като съображение 12 изрично изключва от защитимата част детайл, който сам по себе си не отговаря на критерия новост и оригиналност. Затова и онагледената фигурка, съдържаща отличителните формообразуващи елементи на предходно регистрирана триизмерна марка макар и да е част от цялостния вид на опаковката, не изключва нарушението. Оттук следва и негодността на регистрирания дизайн да легитимира използване на защитено триизмерно изображение без съгласието на притежателя на търговската марка.

По изложените съображения и така предявеният иск следва да бъде уважен като изложените съображения в паралелно развиващите се съдебни производства не подлежат на обсъждане в настоящото.

По иска с правно основание чл. 76 ал. 1 т. 2 ЗМГО (отм.)

При достигнатия извод за извършено от ответника нарушение налице са предпоставките за уважаване и на така предявения иск - ответникът дължи да

преустанови нарушението. Настоящият състав приема, че ефективната защита е непостижима, ако решението се ограничи до установеното в случая нарушение. Смисълът на посочената норма е занапред ответникът да организира участието си на пазара при пълно зачитане правата на ищеца. В тази насока ответникът дължи при представяне на игри и играчки да преустанови ползването на изображения, чието цялостно съдържание или част от него поражда вероятност за свързване на предлаганата от ответника стока с процесната марка, освен ако предварително не е получил съгласие от легитимирано да го даде лице. Макар и установеното нарушение да е свързано с българския пазар, поисканата защита не е ограничена до територията на България. Забраната има действие за територията на Европейския съюз (C-235/09) предвид съществуващата опасност да бъдат засегнати функциите на единната марка на Европейския съюз.

По иска с правно основание чл. 76 ал. 1 т. 3 ЗМГО (отм.)

Освен задължение за преустановяване на нарушението законът предвижда и ангажимент за нарушителя на правото на индустриална собственост да възмезди притежателя на марката за претърпените вреди от нарушението. С оглед обезщетителната функция на тази отговорност меродавно е единствено установеното нарушение на обезщетяване подлежат вредите, които са пряка и непосредствена негова последица.

В случая нарушението се ограничава до неосъществения внос на стоката. С решение № 22 от 10.05.2012 г. по т. д. № 1157/2010 г. На ВКС, ТК, II ТО е утвърдено разбирането, че при задържана на границата стока вредата за притежателя на марка не е обусловена от реализация на стоката на вътрешния пазар, а произлиза от несклучения договор за ползване на марката. Настоящият състав не намира основание да се отклони от това разбиране, отричащо застъпената в отговора на исковата молба теза на адв. Й.. Вредата е родово понятие и включва както претърпяната загуба - намален патримониум, така и пропуснатата полза. Самият термин пропуснати ползи сочи на нещо, което не е получено. Поради тази причина и както е имал повод да посочи Върховният касационен съд в Тълкувателно решение № 3 от 12.12.2012 г. по тълк. д. № 3/2012 г. от ОСГТК на ВКС (ТР № 3/2012) тази вреда се основава на предположение за състоянието на имуществото на кредитора, в което би се намирало, ако длъжникът бе изпълнил надлежно задължението си. ТР № 3/2012 г. утвърждава като необходима и сигурността, че имуществото на пострадалия би се увеличило, което всъщност обосновава изрично предписаната като необходима причинно-следствена връзка между нарушението и пропуснатата полза. Това разбиране е напълно приложимо и в контекста на чл. 76а ал. 1 т. 3 ЗМГО (отм.), а очертаният механизъм за остойностяване на претърпяната вреда от ищеца произтича и от правилото на чл. 13 пар. 1 б. „б“ от Директива 2004/48/ЕО.

С оглед диспозитивното начало обаче настоящият състав приема да е ограничен от поисканата в случая защита. Съгласно чл. 6 ал. 2 ГПК ищецът определя предмета на делото и обема на търсената защита. Това ще рече, че твърдяното от ищеца право може и следва да бъде извлечено единствено от въведените в процеса правопораждащи факти. С исковата молба ищецът свързва твърдяното и установено вече нарушение с пропуснати от него ползи, изразяващи се в неполучено лицензионно възнаграждение. Макар и законът да предвижда специфични правила при формиране размера на справедливо обезщетение при нарушение правото на индустриална собственост с оглед очертания вече принцип настоящият състав не намира основание да обоснове отговорност с невъведени в процеса обстоятелства. Ето защо претенцията за обезвреда следва да бъде ограничена до очертаната вреда - пропуснатата полза.

Съгласно чл. 76г ЗМГО (отм.) юридическо лице носи гражданска отговорност при наличието на вина у представляващия го, негови служители или наети от тях лица. Съгласно чл. 76г ЗМГО (отм.) вината се предполага до доказване на противното. Утвърденото предположение за вина бива опровергано само при категорично установени факти или обстоятелства, изключващи възможността визираните в нормата лица да предвидят и предотвратят противоправния резултат. В подкрепа на тезата си за добросъвестност ответникът се позовава на регистриран дизайн и закупена от трето лице стока.

Както бе посочено вече регистриран дизайн не легитимира ответника да използва знаци, нарушаващи правото на търговска марка.

Фактът, че ответникът е закупил тази стока сам по себе си не сочи на обективна пречка в указания вече смисъл. От данните по делото се установява, че върху голяма част от кутиите, съдържащи във висока степен сходни изображения на защитения триизмерен знак, е поставена регистрирана от ответника марка. Предвид и предприетите действия по заявяване на дизайни еднозначно се налага извод, че лица, от очертания в нормативния текст кръг са осъществявали контрол върху съдържанието на опаковката на закупената от него стока. От тази гледна точка липсва разумно обяснение за причината да използва формообразуващи елементи на процесната триизмерна марка.

Освен това в контекста и на очертаното вече задължение ответникът дължи при подбора на средствата за представяне на своята стока да зачете изключителното право на маркопритежателя да използва както изобразената при регистрацията марка така и изводими от нея варианти. Регистърът на Службата на Европейския съюз по интелектуална собственост е публичен, което обезпечава обективна възможност за ответника да разбере съдържанието на защитения знак. Това той и дължи с оглед ангажимента му да осигури безусловното ползване на обявения знак и обективно изводимите от него вариации. Без значение остават възможните различни

интерпретации включително и явилото се в процеса противоречие в становището вещите лица досежно сходството на конкурентните знаци. На общо основание лицата, ангажиращи с действията си ответника, дължат да съобразят дейността му с нормативно предписаните правила, а вината отпада само ако и когато въпреки положените разумно обосновани усилия противоправният резултат се оказва непредотвратим. Такива по делото не се установяват.

Съдът възприема заключението на вещото лице съдебно-оценителна експертиза, неопровергано по предписания от закона ред. Предвид обстоятелството, че възнаграждението е обичайния способ за опосредено оползотворяване на правото на индустриална собственост, неполучаването се явява пропусната полза за ищеца. Вещото лице М. обаче определя като обоснован размер на лицензионното възнаграждение сумата от 37806,52 лв. Следва да бъде споделен формираният от вещото лице извод, че комбиниране на множество защитени марки обуславя общ паричен поток и съответно комплексно определен размер на възнаграждението. Макар и да е определена относителна тежест на отделните марки, подобно разграничаване не намира обективно защитима опора.

Съдът отчита, че с решение № 261261 от 20.08.2021 г. по т.д. № 1430/2019 г. по описа на СГС, ТО, VI-13 състав, влязло в сила на 26.08.2022 г., е присъдено обезщетение в размер на 36953,52 лв. в това число и поради неустановено нарушение досежно конструктор **2017-13**. Доколкото предмет на защита в настоящото производство е различна марка от изследваните по т.д. 1430/2019 г. няма идентичност в исковете. В настоящото производство се установява, че с вноса на конструктор **2017-13** е нарушена процесната триизмерна търговска марка. Ето защо ответникът дължи да заплати и разликата до определения от вещото лице размер или сумата от 853,00 лв. Разликата до пълния предявен размер на иска не може да бъде обяснена нито с определения по реда на чл. 162 ГПК размер на обичайното лицензионно възнаграждение, нито с друга, надлежно въведена в процеса и зачетена от правния ред причина. Това налага за разликата до пълния предявен размер искът да бъде отхвърлен.

По иска с правно основание чл. 76 ал. 1 т. 4 ЗМГО (отм.)

Установеното нарушение на правото на марка легитимира ищеца да наложи и унищожаване на стоките, с които е извършено установеното нарушение. Искът е насочен към промяна в чужда правна сфера. При изпълнение на съдебното решение погива стоката, което погасява и правото на собственост на ответника върху тези движими вещи. С признаване на това потестативно право обаче отпада правния интерес от предявения иск. С влязлото в сила решение № 261261 от 20.08.2021 г. по т.д. № 1430/2019 г. по описа на СГС, ТО, VI-13 състав е постановено унищожаване на конструктори с номера **11163, 11170, 11158, 11234, 11185, 11233, 11165, 11169, 11187, 11161, 11159, 11162, 11188, 11186, SY965A и 11184**. Нарушението на различни обекти

на интелектуална собственост, сочи на различно основание за възникване на едно и също субективно право. Това определя алтернативност като реализацията на което и да било основание води до удовлетворяване на зачетения от правния ред интерес. Ето защо правният интерес от поддържания и понастоящем иск в тази му част е отпаднал. Доколкото съдът не е десезиран от поисканата защита, производството следва да бъде прекратено.

Налице е обаче интерес от предявения иск досежно конструктор № 19 по исковата молба и сериен номер **2017-13**. Установеното нарушение именно на триизмерната марка с представената стока обосновава и потестативното право на ищеца да наложи унищожаването ѝ.

Националният закон предвижда възможност притежателят на марка да претендира разходите за унищожаване на стоката. Настоящият състав приема обаче, че свързването на притезанието с термина *разход* не обезпечава заложения в общностното право замисъл – нарушителят да поеме изцяло **необходимите средства за унищожаване на стоката**. Понеже основание за унищожаването ѝ се явява едва влязлото в сила решение, предварителното определяне на необходимите средства не гарантира, че ще бъдат достатъчни, за да се покрият щетите.

Нормата на чл. 76 ал. 1 т. 4 ЗМГО (отм.) разпознава унищожаването като последица от установения факт на нарушението (каквато ищецът изрично търси), но не предписва механизъм за прилагането ѝ. Нормата на чл. 10 пар. 2 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (Директива 2004/48/ЕО) изрично възлага имуществената тежест за реализация на това правомощие върху нарушителя. Настоящият състав приема, че тълкувана нормата на националния закон в контекста на общностния акт следва да постанови, че унищожаването е за сметка на длъжника, макар и ищецът да не е формулирал изрично такова искане. Вмененото задължение на съдебния орган не касае предмета и обема на търсената защита, а начина за реализацията ѝ. Страната, която търси защита на определено, зачетено от правния ред право, не дължи да знае как може да го получи. Това съдът дължи да определи служебно, а и доколкото няма основание за отклонение от правилото на чл. 10 пар. 2 от Директива 2004/48/ЕО настоящият състав приема за наложително да бъде постановено, че унищожаването на стоката е за сметка на ответника без да бъде определян конкретен размер на необходимите за целта разходи. Те подлежат на определяне към момента на инициране на унищожаването.

От друга страна, в контекста на принципа на пропорционалност, изрично утвърден от следващия параграф на чл. 10 от Директива 2004/48/ЕО, настоящият състав приема, че нарушителят следва да е в правото си да иницира и осигури реализацията на предписания резултат включително и с оглед възможността да

ограничи вредите. Евентуално присъдена сума изключва подобна възможност. След като мярката произтича от самото решение ответникът следва да има обективна възможност да го изпълни доброволно. Затова и при възможност за избор на изпълнител и проявена от ответника инициатива за изпълнение на вмененото задължение, той не дължи да се съобразява с избора от ищеца изпълнител.

По иска с правно основание чл. 76 ал. 2 т. 3 ЗМГО (отм.)

Ефективната защита на изключителното право върху марка включва и оповестяване на съдебното решение чрез медиите в страната при очертана характеристика – телевизионен оператор в национален ефир и в два ежедневника. Посочените от ищеца медии отговарят на тези критерии, поради което решението следва да бъде разгласено в „bTV“ и всекидневниците вестник „Труд“ и вестник „24 часа“.

Понеже предпоставка за огласяване на изхода от спора по делото е установено нарушение, тази последица е неприложима досежно отхвърлените претенции.

По иска с правно основание чл. 76 ал. 2 т. 2 предл. първо ЗМГО (отм.)

Съгласно чл. 29 от Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета разходите на митническите органи за съхранение на задържаната стока са за сметка на притежателя на решението - в случая ищеца По силата на чл. 4 ал. 2 от Тарифа за таксите, които се събират от Агенция "Митници" по чл. 12 от Закона за митниците за съхранение на стоката се събират такси, което и пряко обвързва със задължение да ги заплати именно ищеца. Законът признава изрично право на титуляра на марка да бъде възмезден за **направените разходи за съхранение на задържаната стока**. Освен, че правото на обезщетение на тази специфична вреда е изрично утвърдено, в случая те пряко са провокирани от възражението на ответника от 04.07.2019 г., препятствало реализацията на поисканото унищожаване.

По делото обаче не са представени доказателства да са **направени разходи**. Законът в чл. 76 ал. 1 т. 3 ЗМГО (отм.) визира вреди, възприето и в нормата на 76а ал. 1 ЗМГО (отм.), определяща обхвата на тази отговорност. Като родово понятие вредата може да включва и възникнало задължение. Нормата на чл. 76 ал. 2 т. 2 ЗМГО (отм.) обаче откроява вредите, произтекли от съхраняване и унищожаване на стоката, определяйки ги като **разход**. Според утвърденото в българския език значение на думата разход това е: 1. Изразходване, употреба на нещо с някаква цел. 2. Изразходвани, похарчени пари. 3. Всичко, което се изразходва (срв. А., А., Г., Л., И., С.К., Н., Л.,И., С., Ст.Т.Ц.. Български тълковен речник. С., 2007, с. 825).

Настоящият състав приема, че изводимият от буквалното тълкуване смисъл произтича и от спецификата на правоотношението. Искът е пряко свързан с

установеното нарушение на право на индустриална собственост. Обектът на индустриална собственост обаче съвместява различни по съдържанието си права, чиято защита включва и акцесорното задължение за посрещане на разходите по съхранение на вещите в рамките на съдебното производство. От тази гледна точка изискването да е направен разход, т.е. да е заплатена сума с указаното предназначение е гаранция срещу дублиране на съдебно утвърдени вземания за едно и също основание – възмездяване на направените разноски, доколкото могат да бъдат **свързани** с различни нарушения на индустриална собственост.

Настоящият състав приема, че регламентираният механизъм за остойностяване размера на обезщетение с чл. 76б ал. 1 ЗМГО (отм.) касае визираното по чл. 76 ал. 1 т. 3 ЗМГО (отм.) обезщетение. Макар и свързан с нарушението, разходът по чл. 76 ал. 2 т. 2 ЗМГО (отм.) не произтича пряко от неправомерното използване на марката, а от нейната защита. Затова и не обосновава принципно предписаната причинно-следствена връзка, но вземането е изрично е посочено като съпътстващо главната претенция. От тази гледна точка разноските за съхранение логично могат да бъдат определени като **друг разход** по смисъла на чл. 14 от Директива 2004/48/ЕО. Самият текст визира като критерий за разпределяне на тази отговорност справедливостта, която, по изложените съображения, предпоставя еднозначна връзка между разхода и конкретното право, чиято защита го е обусловила. Настоящият състав приема, че единствено реално извършеното плащане обезпечава очертаната гаранция. Ето защо и основание за търсеното притезание е намален актив поради извършено плащане. Увеличеният пасив поради възникнало задължение не обосновава разход, за да ангажира ответника. Ищецът не твърди да е направил разходи на това основание до приключване на устните състезания, поради което, като преждевременно предявен, този иск следва да бъде отхвърлен.

По иска с правно основание чл. 76 ал. 2 т. 2 предл. второ ЗМГО (отм.)

Нормата на закона еднозначно определя, че искът за заплащане на разходи, свързани с унищожаване на стоката е акцесорен по отношение на исковете за установяване и преустановяване на нарушението. С решение № 261261 от 20.08.2021 г. по т.д. № 1430/2019 г. по описа на СГС, ТО, VI-13 състав предявеният на това основание иск е уважен в пълния предявен размер. Следователно зачетеният от правото интерес за ищеца своевременно да си осигури средства, **необходими за реализация на поисканата защита** вече е признат. Макар и в случая да се установява нарушение на самостоятелен от правна гледна точка обект на защита доколкото удовлетворяването му се заключава в идентично по съдържанието си действие - унищожаване на една и съща стока, не възниква самостоятелно парично притезание. При положение, че предявеното право вече е признато в предходно приключилия процес, така поддържаният и понастоящем иск е недопустим.

По искането за законна лихва, предявено при условията на чл. 214 ал. 2 ГПК

Процесуалният закон регламентира облекчен ред за предявяване в процеса на претенция за лихва. Нормата на чл. 79 ал. 1 предл. първо ЗЗД визира закъснялото изпълнение на задължението като източник на вреда като свързва надлежното му изпълнение с престиране както на дължимото, така и на обезщетение за претърпяната вреда.

Установеното парично задължение е лихвоносно. Задължението за зачитане на абсолютното право върху търговската марка произтича от закона и ангажира всички. Затова и нарушаването му обуславя деликтна отговорност. Съгласно чл. 84 ал. 3 ЗЗД длъжникът се смята в забава и без покана, което определя задължението за обезвреда като изискуемо с факта на увреждане. По тези съображения съдът приема, че към посочения в исковата молба момент паричното притезание е било изискуемо, поради което и обезщетението следва да бъде присъдено ведно със законната лихва, считано от 23.07.2019 г. до окончателно изплащане на сумата.

По разноските

Националният закон признава право на страната, чиято позиция по спора е зачетена със съдебния акт, да бъде възмездена за направените разноски в съдебния процес. При установения изход от спора ответникът дължи да възмезди ищеца за сторените от него разноски, което изрично предписва и нормата на чл. 14 от Директива 2004/48/ ЕО.

Настоящият състав приема обаче, че и спрямо отговорността за разноски е приложима общоутвърдената граница – на възстановяване подлежат разноските, които са пряка и непосредствена последица от правопораждащото обстоятелство. Законът придава значение на изхода от спора, поради което и очертаната граница налага да бъдат съобразени разноските според техния принос за постигане на този резултат. От тази гледна точка предложеният от процесуалният представител на ищеца подход за разпределяне отговорността за разноски не може да бъде споделен.

Вече стана дума, че справедливият процес предпоставя гарантирана от съда възможност страните да развият и докажат поддържаната от всяка от тях теза. По аргумент от чл. 235 ал. 2 ГПК съдът е овластен да даде оценка за съответствие на позицията с предписаните от закона правила едва по съществуващото на спора – след като обсъди съществените доводи на страните. Поради тази причина и с оглед застъпена и поддържана от ищеца тезата за меродавност на наличните в конструкторите фигурки е допусната задача към вещите лица, обусловила и допълнителен депозит от 1200 лв. При достигнатият извод за неоснователност на тезата, провокирала посочения разход, той не произтича от провокирания с извънпроцесуалното поведение на ответника спор, а от решението на ищеца. От тази гледна точка и при съблюдаване на изрично прогласения и с чл. 14 от Директива 2004/48/ ЕО принцип на справедливостта настоящият състав не намира основание да отчете като подлежащ на възстановяване било то и частично, според изхода от спора, допълнителният разход от 1200 лв.

Възражението на процесуалния представител на ответника досежно размера на заплатеното адвокатско възнаграждение овластява съда да го прецени с оглед

фактическата и правна сложност на делото – чл. 78 ал. 5 ГПК.

Законът третира адвокатската защита като гаранция за обезпечаване на справедлив процес и логично повелява направените в тази насока разноси да бъдат възстановени при утвърждаване на поддържаната позиция по спора. За разлика от съдопроизводствените разходи, чийто размер бива определен било от закона, било от съда, размерът на адвокатското възнаграждение зависи изключително от избора на конкретен адвокат. Понеже очертаният необходимо присъщ разход цели да обезпечи участието на лице, притежаващо призната по установения ред квалификация, основа за определяне на неизбежния разход се явява минималният размер на възнаграждението, възприет от адвокатската гилдия, определен с Наредба № 1 за минималния размер на адвокатските възнаграждения (Наредбата). Наредбата не остойностява адвокатския труд при процесуално представителство по дела с изследвания в случая предмет. Липсва и регламентиран минимум за спор, съпоставим с изследвания в случая, който да позволи прилагането му по аналогия. Процесните спорове се открояват със значително завишена степен на правна и фактическа сложност сравнено с другите неоченяеми иски, каквато е характеристиката на главния иск за установяване факта на нарушение. Освен това, настоящият състав приема, че конкретното дело само по себе си се откроява с изключително завишена степен на фактическа и правна сложност включително и поради въведеното от ответника възражение за неизползване на триизмерната марка. Съдът констатира, че с влязло в сила решение по част от предходно разгледаните иски е прието за съответно на изследвания предмет в приключилото вече производство адвокатско възнаграждение в размер на 12 000 лв. Сумата от 11651,60 лв. - разлика до пълния размер на претендираното и доказано по делото като заплатено възнаграждение, е съответен на фактическата и правна сложност на спора, предмет на изследване понастоящем.

При установения механизъм за разпределяне отговорността за разноси при наличие на обективно съединени иски настоящият състав приема за наложителен обективен критерий. Понеже на разпределение подлежи стойност то и механизмът предполага сравнение на стойности. Държавната такса се измерва стойностно, поради което настоящият състав приема за меродавна при определяне на относителната тежест на съответния иск сумата, съответна на определената в случая държавна такса. При прилагане на този механизъм ответникът дължи да възстанови част от признатото в настоящото производство възнаграждение за един адвокат в размер на 92,22 лв.

Относитими към настоящото производство са заплатените дължима държавна такса за защита на процесната триизмерна марка – 80 лв., 30 лв. по иска за установяване на нарушение, 30 лв. за преустановяване на нарушението, 30 лв. за унищожаване на стоката и частично заплатения депозит за единичната експертиза в размер на 300 лв. Тези суми следва да бъдат присъдени изцяло.

При тези съображения съдът приема, че ответникът дължи на ищеца разноси в общ размер от 562,22 лв.

Ответникът не заявява претенция по разностите в настоящото производство поради което и с оглед нормата на чл. 81 ГПК безпредметно остава обсъждането дали такива му се дължат.

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 76 ал. 1 т. 1 ЗМГО (отм.) по иска на **Л.Ю. А/С**, търговско дружество, учредено и съществуващо съгласно законите на Дания CVR 28122454 - притежател на марка EUTM 000050450 - 3D, че без негово съгласие „М.***“ ООД извършва внос на стока, представляваща игри - конструктори под общо наименование (серия) **MY WORLD** със серийни номера: **11169, 11170, SY965A и 2017-13**, конструктори под общо наименование (серия) **NINJA** със серийни номера: **11158, 11159, 11161, 11162, 11163 и 11165**, конструктори под общо наименование (серия) **SPIDER HERO** със серийни номера: **11184, 11185, 11186, 11187 и 11188** и конструктори под общо наименование (серия) **BATLEADER** със серийни номера: **11233 и 11234**, осъществен от „М.***“ ООД, ЕИК *****, е нарушена марка EUTM 000050450 - 3D за стоки от клас 28 МКСУ - Игри, играчки, чрез използване на идентични или сходни изображения, създаващи вероятност от объркване в това число и възможност за свързване на знака с марката.

ОСЪЖДА на основание чл. 76 ал. 1 т. 2 ЗМГО (отм.) „М.***“ ООД, ЕИК ***** да преустанови нарушението като при представяне на своя стока в търговската си дейност не използва знаци, които да създават опасност от объркване в това число и възможност за свързване на използван знак с марка EUTM 000050450 - 3D.

ОСЪЖДА на основание чл. 76 ал. 1 т. 3 ЗМГО (отм.) „М.***“ ООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Надежда“ бул./ул. "*****", да заплати на **Л.Ю. А/С**, търговско дружество, учредено и съществуващо съгласно законите на Дания CVR 28122454 със седалище и адрес на управление: Koldingvej, 7190, Billund, Kongeriget Danmark сумата от **853,00 лв.** – обезщетение под формата на неполучено лицензионно възнаграждение като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 75613 лв.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 76 ал. 1 т. 4 ЗМГО (отм.) унищожаване на стоките, заявени за внос с митническа декларация № 19BG002002010399R6/24.06.2019 г. с получател „М.***“ ООД и задържани в Териториална дирекция Северна Морска на Агенция „Митници“ с разписка за задържане № 01411342/27.06.2019 г. и представляващи конструктори с каталожен номер 2017-13 – 1080 бр. **за сметка на „М.***“ ООД ЕИК *****.**

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 76 ал. 2 т. 3 ЗМГО (отм.) разгласяване на горния диспозитив в Телевизия „bTV“ в часовия диапазон 19:00 ч. – 20:30 ч. и във всекидневниците: вестник „Труд“ и вестник „24 часа“ **за сметка на „М.***“ ООД**

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Л.Ю. А/С** срещу „М.***“ ООД иск по чл. 76 ал. 2 т. 2

предл. първо ЗМГО (отм.) поради нарушение на марка EUTM 000050450 да заплати сумата от 892,50 лв. – дължима сума от ищеца за периода от 27.06.2019 г. до 23.07.2019 г. за съхранение на изделия – конструктори в картонени кутии със серийни (каталожни) номера: 11233 (384 бр.), 11234 (288 бр.), 11166 (840 бр.), 11167 (840 бр.), 11168 (840 бр.), 11169 (756 бр.), 11170 (216 бр.), 11184 (720 бр.), 11185 (420 бр.), 11186 (504 бр.), 11187 (300 бр.) и 11188 (180 бр.), 11158 (1260 бр.), 11159 (864 бр.), 11161 (300 бр.), 11162 (144 бр.), 11163 (180 бр.), 11165 (72 бр.) и SY965A (360 бр.).

ПРЕКРАТЯВА производството по предявения от Л.Ю. А/С срещу „М.***“ ООД иск по чл. 76 ал. 1 т. 4 ЗМГО (отм.) за унищожаване на стока – конструктори в картонени кутии със серийни (каталожни) номера съответно: 11233 (384 бр.), 11234 (288 бр.), 11166 (840 бр.), 11167 (840 бр.), 11168 (840 бр.), 11169 (756 бр.), 11170 (216 бр.), 11184 (720 бр.), 11185 (420 бр.), 11186 (504 бр.), 11187 (300 бр.) и 11188 (180 бр.), 11158 (1260 бр.), 11159 (864 бр.), 11161 (300 бр.), 11162 (144 бр.), 11163 (180 бр.), 11165 (72 бр.) и SY965A (360 бр.)

ПРЕКРАТЯВА производството по предявения от Л.Ю. А/С срещу „М.***“ ООД, ЕИК ***** иск на основание чл. 76 ал. 2 т. 2 предл. второ ЗМГО (отм.) за сумата от 6000 лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 1 ГПК, „М.***“ ООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Надежда“ бул./ул. "*****", да заплати на Л.Ю. А/С, търговско дружество, учредено и съществуващо съгласно законите на Дания CVR 28122454 със седалище и адрес на управление: Koldingvej, 7190, Billund, Kongeriget Danmark сумата от **562,22 лв.** – разноски в производството пред Софийски градски съд.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд - София с въззивна жалба в двуседмичен срок, считано от връчване на препис, а в частта за прекратяване на производството - с частна жалба в едноседмичен срок от съобщението.

След приключване на производството с окончателен акт приложените по делото конструктори под опис - л. 4280 от т.д. № 1430/2019 г., да бъдат върнати на Агенция “Митници” - Териториална дирекция Северна морска.

Съдия при Софийски градски съд: _____